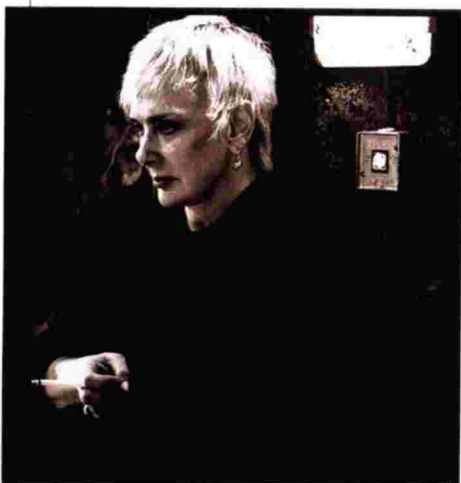

CULTURE

ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Γράμμα στον Κωστή

Εγώ, ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ

Αληθινές ιστορίες ζωής ξεδιπλώνονται στα αυτοβιογραφικά μυθιστορήματα του Πασκάλ Μπρυκνέρ και της Ξένιας Καλογεροπούλου.

Από την ΞΕΝΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Η ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ συντάσσει μια επιστολή στο σύζυγό της, το μεταφραστή, κριτικό θεάτρου και κινηματογράφου Κωστή Σκαλιόρα, λίγους μήνες αφότου εκείνος έφυγε από τη ζωή. «Όπου να κοιτάξω βλέπω εσένα. Και στην οθόνη του υπολογιστή εσένα έχω πρώτο πρώτο. Εσένα που με κοιτάς στα μάτια και μου χαμογελάς. Σε χαιρετάω και μετά πάλιν δουλειά». Μέσα από τις αφηγήσεις της ανασύρονται μνήμες από όσα μοιράστηκαν μαζί για 37 χρόνια – συνήθειες, τρυφερές συνομιλίες,

αλλά και εντάσεις και αρρώστιες και σκηνές από διακοπές και γιορτινά τραπέζια. Ωστόσο, δεν αρκείται σε αυτά. Καταδύεται στο παρελθόν της, υπενθυμίζοντας στον παραλήπτη του συγκινητικού γράμματός της ολόκληρα κεφάλαια από τη ζωή της. Βουτά στα παιδικά της χρόνια και στο πατρικό της σπίτι στον Παράδεισο Ψυχικού. Περιγράφει πώς βίωσε τα χρόνια της Κατοχής, ανατρέχει στην περίοδο των σπουδών της στη Βασιλική Ακαδημία Δραματικής Τέχνης του Λονδίνου και θυμάται τα πρώτα της κινηματογραφικά και θεατρικά βήματα στην Ελλάδα, εμπλουτίζοντας κάθε διήγηση με σχόλια για την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα της εποχής, τις τάσεις που επικρατούσαν, τις σχέσεις της με μεγάλους θιασάρχες και συναδέλφους της. Κάνει συχνές αναφορές στον Γιάννη Φέρτη και στο τέλος του γάμου τους, ανασυνθέτει σπαρακτικές σκηνές από τις άτυχες εγκυμοσύνες της και μιλά στοργικά για τα εγγόνια του τελευταίου συντρόφου της. Εστιάζει στις φιλίες της με την Άλκη Ζέη και τη Μαρίνα Καραγάτση, ενώ στέκεται και στην ιδιαίτερη σχέση της με τον Σταμάτη Φασουλή και τον Θωμά Μοσχόπουλο. Αφιερώνει πολλές σελίδες στη δημιουργία του θεάτρου Πόρτα και στην ενασχόλησή της με το θέατρο για παιδιά, στη θλίψη που τη γέμισε όταν έκλεισε για ένα χρόνο και στο πώς αναθάρρησε όταν η Πόρτα υποδέχτηκε κόσμο ξανά.

—Γράμμα στον Κωστή | Εκδόσεις Πατάκη

ΕΝΑ ΑΓΟΡΙ 10 χρόνων στέκεται γονατιστό μπροστά στο κρεβάτι του, εκλιπαρώντας το Θεό να σκοτώσει τον πατέρα του. Η επίμονη παράκληση του μικρού προς τον Ύψιστο οφείλεται σε μια σύγκρουση που είχε με το γονιό του, με αφορμή μια δύσκολη άσκηση γεωμετρίας. «Ο πόλεμος κηρύχθηκε: θα υπάρξουν προσωρινές εκκευρίες, συχνά ευτυχισμένες, αρμονικές περιόδους, αλλά κάτι ξεκινά, κάτι που δεν πρόκειται να σταματήσει πλέον», προειδοποιεί ήδη από τις πρώτες σελίδες του αυτοβιογραφικού του μυθιστορήματος ο Πασκάλ Μπρυκνέρ. Μέσα σε 227 σελίδες, ο Γάλλος διανοητής διανύει με εξαιρετικές ταχύτητες αλλά και πισωγυρίσματα την απόσταση από το μίσος στην περιφρόνηση, την αδιαφορία και τελικά την παραδοχή της αγάπης και τη συγχώρεση για τον πρόγονό του. Ο

πατέρας του, αντισημίτης και ρατσιστής, βάνουσος και προσβλητικός απέναντι στη γυναίκα του μέχρι το τέλος της ζωής της, ωθεί το μοναχογιό του σε αντιδράσεις και επιλογές που τον εξοργίζουν ακόμα περισσότερο, κάνοντας το χάσμα μεταξύ τους να μοιάζει αγεφύρωτο. Κι ωστόσο, μέσα από τις παραστατικές εξιστορήσεις του Μπρυκνέρ, σε όλα τα στάδια της ζωής του, από τα παιδικά του χρόνια και την εφηβεία μέχρι την ενηλικίωση και τις πρώτες του συγγραφικές επιτυχίες, διαπιστώνει κανείς αυτό που εύστοχα παρατηρεί και ο ίδιος στη μέση του βιβλίου: «Για κάθε παιδί, ο πατέρας του είναι ένας γίγαντας που μικραίνει όσο εκείνο μεγαλώνει».

—Ένας καλός γιος | Εκδόσεις Πατάκη

ΠΑΣΚΑΛ ΜΠΡΥΚΝΕΡ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΓΙΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΡΙΓΚΟΣ

Η ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑ ΜΕ ΤΟ ΓΙΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΥ ΓΑΜΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΥΡΗΝΑ ΔΥΟ ΒΑΘΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.